

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Севлиево, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диян Д. Атанасов

при участието на секретаря Ивелина Ат. Цонева
като разгледа докладваното от Диян Д. Атанасов Гражданско дело №
20214230100591 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба от Б. СТ. К., с
пълномощник адвокат Н.Г., против Община Севлиево.

В исковата молба се твърди, че от 1978 год. наследодателите на ищцата и нейни
родители са ползвали посредством Удостоверение за ползване № 7441/12.10.1978 год.
недвижим имот, находящ се в СО „Хоталич“, местност „Крушевски баир“ в землището
на гр. Севлиево, представляващ парцел № 1693, част IV - та по неодобрения план на
землището, идентичен с имот № 563.12 по плана на новообразуваните имоти одобрен
със Заповед № 309/20.07.2006 год. на Областен управител гр. Габрово. На 27.12.1996 г.
се сдобили с констативен нотариален акт за собственост на земеделска земя по
параграф 4 б от ЗСПЗЗ, който удостоверявал правото им на собственост върху този
имот. На запад техният имот граничел с новообразуван имот № 563.459 по плана на
новообразуваните имоти на селищно образование /СО/ „Хоталич“, местност
„Крушевски баир“, в землището на гр. Севлиево, с код по ЕКАТТЕ 6527, общ.
Севлиево, одобрен със Заповед № 309/2006 год. на областен управител с площ от 342.6
кв.м., вид на територия: в строителни граници, определени с околоръстен полигон,
при съседи на имота: Имот № 563.28 - Ниви - Стопанисва Общината, Север и запад -
полски път и Имот № 563.12 - С.Д.К..

Въпреки, че през годините не разполагали с документ удостоверяващ правото им
на ползване и стопанисване на този имот, родителите на ищцата ползвали и този имот
заедно със собствения си. Материализирана граница между двата имота нямало и

никога не е имало. За това и двамата приобщили този имот към собствения си още от 1978 год. и го стопанисвали по същия начин по който стопанисвали и своя. Обработвали го, сажали върху него сезонни земеделски култури, почиствали го от плевели. В годините никой никога не проявявал претенции за собственост спрямо него. За това и владението им било непрекъснато и необезпокоявано. През 2008 година С.К. - съпругът на Д. К. и баща на ищцата починал. След смъртта му съпругата продължила да стопанисва и двата имота. Тъй като била вече по - възрастна и се затруднявала сама със земеделската работа за стопанисването на имотите и помагала нейната дъщеря и внук, които често идвали от София. Заедно засаждали земеделските култури и помагали в прибиране на реколтата, произведена от тях. За това и през 2017 год., след като изминали почти 40 години от ползването на имота, Д. Д. К. решила да се сдобие с нотариален акт за този имот, който да удостовери собствеността и върху него.

За целта си извадил удостоверение изх. рег. № 85/21.07.2017 год. от Нотариус - Пл. Д., рег. № 543 на НК на РБ с район на действие - РС - Севлиево, което удостоверявало започнатото пред нотариуса производство по снабдяване с констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка и с което да може да се легитимира пред институциите за снабдяване с необходимите за нотариалното производство документи. Така се снабдила със скица за имота, с данъчна оценка, удостоверила в молба - декларацията становището на областна администрация - Габрово, че имотът не е актуван като държавен и подала преписката в деловодството на община Севлиево за заверка на молба - декларацията и от общината, че за имота няма съставен акт за общинска собственост. Сезирана с искането за заверка на молба - декларацията, община Севлиево съставила акт за общинска собственост № 6875 от 07.09.2017 год. , вписан в службата по вписванията под вх. Рег. № 3618, акт 144 том 6, от 08.09.2017 год. Молителката си получил обратно молба - декларацията в която вече бил отразен така съставеният АОС. Последното се явило пречка за приключване нотариалната процедурата по снабдяване с нотариален акт чрез давностно владение, по чл. 79, ал.1 от ЗС, а именно недобросъвестно владение, продължило повече от десет години. С действията си по съставяне на АОС, община Севлиево накърнила правото на собственост на ищцата чрез нейната наследодателка върху имота, като въз основа на така съставения акт общината можела във всеки един момент да се разпорежи с имота, което обуславяло правният ѝ интерес от предявяване на иска. Към септември 2017 год. /когато бил съставен актът за общинска собственост/ бил вече осъществен фактическият състав по чл. 79 ЗС чрез недобросъвестно давностно владение продължило повече от десет години, упражнявано първоначално само от нейната майка и продължено по-късно и от нея самата след смъртта на баща ѝ.

Предвид изложеното незаконосъобразно бил изготвен АОС № 6875 от 07.09.2017 год. , вписан в службата по вписванията под вх. Рег. № 3618, акт 144 том 6, от 08.09.2017 год. Община Севлиево не можела да стане собственик на процесния

недвижим имот на сочените в акта правни основания. Разпоредбата на чл. 25, ал.1 от ЗС /посочена в АОС като правно основание/ гласял, че земеделската земя, която не принадлежи на граждани, юридически лица или държавата, е общинска собственост. Тази норма не представлявала самостоятелно придобивно основание. Такова основание бил текстът на чл. 19 от ЗСПЗЗ. От друга страна актуваният недвижим имот нямал белезите на земеделска земя, чиято дефиниция давал текста на чл. 2 от ЗСПЗЗ. Имота се намирал на територия формирана като селищно образование с решение № 25/10.12.2003 год. на ОбС - Севлиево, което го правело урбанизирана територия на основание чл. 7, ал.1 от ЗУТ. Съответно соченото като правно основание за актуване на имота като общински било неправилно, което приравнявало акта като такъв, издаден без правно основание. В същото време издаденият АОС препятствал предприетата от наследодателя й процедура по чл. 587 от ТПК за извършване на обстоятелствена проверка с която да бъде установено, че е собственик на процесния имот на основание давностно владение.

Поради изложеното ищцата моли съдът да постанови решение, с което да признае за установено, че Община Севлиево не е собственик на имот представляващ новообразуван имот № 563.459 по плана на новообразуваните имоти на селищно образование /СО/ „Хоталич“, местност „Крушевски баир“, в землището на гр. Севлиево, с код по ЕКАТТЕ 6527, общ. Севлиево, одобрен със Заповед № 309/2006 год. на областен управител с площ от 342,6 кв.м., вид на територия: в строителни граници, определени с околоръстен полигон, при съседни на имота: Имот № 563.28 - Ниви - Стопанисва Общината, Север и запад - полски път и Имот № 563.12 - С.Д.К..

В с.з. адвокат Н.Г. поддържа предявения иск, като излага доводи за уважаването му в представената писмена защита.

В законоустановения срок е представен отговор на исковата молба от ответника Община Севлиево, представлявана от кмета Иван Иванов, с пълномощник адвокатско дружество „Ш. и Я.“, представлявано от адвокат М.Я. и адвокат Н.Ш.. В него предявеният иск се оспорва като неоснователен, по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ предвижда, че общината стопанисва и управлява земеделската земя, останала след възстановяването на правата на собствениците. След влизане в сила на плана за земеразделяне и одобрената карта на съществуващи и възстановими стари реални граници земите стават общинска собственост. Преди изменението на разпоредбата през 2007 г. законът изисквал изтичането на десетгодишен срок от влизането им в сила за да станат тези земи общинска собственост. Става дума за т.нар. остатъчен поземлен фонд, който се формира след приключване процедурата по възстановяване на собствеността върху земеделските земи на правоимащите субекти. Всички останали, които не принадлежат на граждани, юридически лица и държавата, са общинска собственост и по силата на

чл. 25, ал. 1 ЗСПЗЗ. Имотът не бил възстановен на правоимащи, поради което бил записан в картата на землището като остатъчен общински фонд. При действието на правната норма на чл.19, ал.1 от ЗСПЗЗ собствеността се придобивала от общината ex lege без да е нужен нарочен акт и проведено административно производство. Поради това общината била собственик на имота на основание чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ във връзка с чл. 25, ал.1 от ЗСПЗЗ и правилно имотът бил актуван като частна общинска собственост с Акт за частна общинска собственост № 6875/ 07.09.2017г.

В с.з. адвокат М.Я. моли съда да отхвърли предявения иск и излага подробни съображения в писмена защита.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства. От съвкупната им преценка, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От представените с исковата молба удостоверения за наследници по безспорен начин се установява, че ищцата Б. СТ. К. е дъщеря и единствен наследник на съпрузите С. С.Д.К., починал на 15.02.2008 г. и Д. Д. К., починала на 20.05.2020 г.

Видно от представения констативен нотариален акт за собственост на земеделски земи по пар. 4 от ЗСПЗЗ № 10, том IV, д. № 1276/1996 год. на нотариус при РС – Севлиево и копие от кадастралната карта с данни от КРНИ за ПИ 65927.563.12, С. Д. е собственик на поземлен имот с идентификатор 65927.563.12 по КК и КР, одобрени със заповед РД-18-77/16.07.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: гр. Севлиево, . № 31, местност Крушевски Баир, площ: 500 кв. м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: друг вид нива, с номер по предходен план:1693, кв.:0, при съседи - имоти с идентификатори: 65927.563.28, 65927.563.419, 65927.563.27, 65927.563.13, 65927.563.459.

Представена е Молба - декларация от Д. Д. К. до нотариус Пл. Д., рег. 543 на НК, с район на действие РС – Севлиево, с която е отправено искане, след извършване на обстоятелствена проверка, молителката да бъде призната за собственик на новообразуван имот № 563.459 по плана на новообразуваните имоти на селищно образование /СО/ „Хоталич“, местност „Крушевски баир“, в землището на гр. Севлиево, с код по ЕКАТТЕ 6527, общ. Севлиево, одобрен със Заповед № 309/2006 год. на областен управител, с площ от 342.6 кв.м., при граници/съседни имоти: Имот № 563.28 - Ниви - Стопанисва Община Севлиево, север и запад - полски път, и Имот № 563.12 - С.Д.К.. Видно от приложеното удостоверение за данъчна оценка на имота, същата е в размер на 1397,80 лв.

Видно от отбелязването върху горепосочената молба-декларация, длъжностно лице от дирекция „Общинска собственост“ на Община Севлиево е удостоверило, че за имота има съставен акт за общинска собственост, а именно – представения по делото акт за частна общинска собственост № 6875 от 07.09.2017 год., вписан в службата по вписванията под вх. рег. № 3618, акт 144 том 6, от 08.09.2017 год. В акта и в

представеното заверено копие от КК с данни от КРНИ за ПИ процесният имот е описан като поземлен имот с идентификатор 65927.563.459 по КК и КР, одобрени със заповед РД-18-77/16.07.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на ПИ гр. Севлиево, местност „Крушевски баир“, с площ 343 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: друг вид нива; стар идентификатор: няма; номер по предходен план: 7605, квартал: 0; съседи: имоти с идентификатори: 65927.563.28, 65927.563.419, 65927.563.12.

Като правно основание за актуване на имота като частна общинска собственост в акта са посочени чл. 56 ал. 1 във вр. с чл. 2 ал. 1 т. 2 от ЗОС и чл. 25 ал. 1 от ЗОС.

В представената Скица № 266/31.07.2017 год., изд. от Община Севлиево имотът е описан като новообразуван имот № 563.459 по плана на новообразуваните имоти на селищно образование /СО/ „Хоталич“, местност „Крушевски баир“, в землището на гр. Севлиево, с код по ЕКАТТЕ 6527, общ. Севлиево, одобрен със Заповед № 309/2006 год. на областен управител с площ от 342,6 кв.м., вид на територия: в строителни граници, определени с околоръстен полигон, при съседи на имота: Имот № 563.28 - Ниви - Стопанисва Общината, Север и запад - полски път и Имот № 563.12 - С.Д.К.. В скицата е отразено, че имотът е собственост на Община Севлиево, като земя по чл. 19 от ЗСПЗЗ.

Ищцовата страна е представила копие от решение № 25/10.12.2003 г. на Общински съвет Севлиево, с което е одобрено създаването на селищни образувания за жилищно застрояване с малка височина, плътност и интензивност в околоръстните полигони на местностите „Крушевски баир“, „Севлиевски лозя“ и „Чифлика“ в землището на гр. Севлиево.

Ответникът е представил извадка от одобрения със заповед № 309/20.07.2006 г. на областния управител на Област Габрово регистър на плана на новообразуваните имоти за процесния имот с идентификатор 65927.563.459, както и доказателства за публикуването на заповедта в ДВ от 04.08.2006 г., бр. 63, стр. 127.

По делото е допусната съдебно-техническа експертиза, изготвена и поддържана в с.з. от вещото лице Х.Х., което не е оспорено от страните и съдът цени като компетентно и обосновано. От него се установява следното:

Наследодателите на ищцата са собственици на ПИ 65927.536.12, като са придобили имота по реда на § 4 - § 4л. от ПЗР на ЗСПЗЗ, след заплащане на земята по оценка от 11 000 лева към датата на съставяне на акта за собственост на земеделска земя по реда на § 46 от ЗСПЗЗ. Имота на ищцата се намира по средата на кадастрален район 536, от което може да се направи извода, че съседните му имоти също представляват земеделски земи, предоставени на граждани по силата на актове на Президиума на Народното събрание, на Държавния съвет и на Министерския съвет,

т.е. по § 4 - § 4л от ПЗР на ЗСПЗЗ.

Първия план на местността е създаден през 86-та години на миналия век, чрез аерозаснемане, като плана е кадастрален и отразява текущите граници на имотите, т.е. има белезите на плана на ползвателите. Този план не е приет.

Процесният имот с кадастрален идентификатор 65927.563.459 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Севлиево, е фигурирал като имот с № 7 605 по предходен план, най-вероятно създаден 1947 г. от ВТС, без имотен регистър към него. По предходните планове не е възможно да се установи собствеността, по причина, че към тези планове не са създавани кадастрални регистри. Извлечения от предишните планове относно имота не са намерени.

Като свидетели по делото бяха разпитани И.И.К. и М.П.П..

Свидетелят И.К. обясни, че е син на ищцата и познава процесния имот още от средата на 80-те години. Бил воден там от баба си Д. К. и дядо си С.К.. Помагал им в земеделската работа и заедно с тях обработвал имота. Обясни с точност местоположението на парцела, а именно – в м. „Крушевски баир“, граничещ с два пътя. Обясни, че мястото е обработвано като земеделска земя – било засявано с люцерна, като имало черешови и орехови дървета. Свидетелят обясни, че колкото пъти посещавал през годините имота, никога не е виждал да има материална граница между този имот и имота на баба му и дядо му, за който те имали нотариален акт.

Свидетелят обясни, че баба му желала да се придобие имота и активно издирвала лица, които биха могли да претендират за правото на собственост върху него. Свидетелят обаче никога не бил чул някой да предявява подобни претенции. Около 4-5 г. преди смъртта си през май 2020 г. баба му стартирала процедура по придобиване по давност на имота. След като окомплектовала документи към Община Севлиево, свидетелят научил, че за имота бил издаден акт за общинска собственост.

Свидетелката М.П. обясни, че познава ищцата от повече от тридесет години. Познавала и родителите ѝ. Посещавала имота в местността „Крушевски баир“ няколко пъти. От двете му страни имало два пътя. Имотът бил засят със зеленчуци и с люцерна, имало посадени орех и плодни дръвчета. Имотът нямал граници и свидетелката смятала, че е на родителите на ищцата, след като те го обработвали. Не знаела някой да има претенции за това място.

Въз основа на изложените факти съдът достига до следните изводи:

Предявен е отрицателен установителен иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК, с който се оспорва собствеността на ответника върху процесния имот. По този иск в тежест на ответника е да докаже фактите, от които произтича правото му на собственост. Процесният имот е идентичен с имота, за който е съставен акт за частна общинска собственост № 6875 от 07.09.2017 год., поради което е налице правен интерес от

предявления иск.

Съдът не споделя довода на процесуалния представител на ответника, че актът за частна общинска собственост има обвързваща за съда доказателствена сила относно изложеното в него. АЧОС няма правопораждащо действие, тъй като не създава и не прекратява права. Той единствено констатира собствеността на общината, но само когато удостоверява осъществяването на конкретно придобивно основание, при наличие на което на акта следва да се признае легитимиращо действие, по силата на което актуваният имот се счита за общинска собственост до доказване на противното. Затова, при спор за собственост, оспореният АОС не е годно доказателство за установяване правото на собственост и именно легитимиращият се с него следва да установи основанието, на което е издаден. В случая ответникът Община Севлиево следва да установи, че са настъпили конкретни факти, реализиращи състава на предвиден в закона придобивен способ.

В съставения акт за общинска собственост като правно основание за придобиване собствеността върху имота е вписана разпоредбата на чл. 25 ал. 1 от ЗСПЗЗ и чл. 2 ал. 1 т. 2 от ЗОБС, т.е. по силата на закона. Ответникът обосновава твърдението си за настъпването на това придобивно основание с довода, че съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ общината стопанисва и управлява земеделската земя, останала след възстановяването на правата на собствениците - т.нар. остатъчен поземлен фонд, който се формира след приключване процедурата по възстановяване на собствеността върху земеделските земи на правоимащите субекти. Всички останали, които не принадлежат на граждани, юридически лица и държавата, са общинска собственост и по силата на чл. 25 ал. 1 ЗСПЗЗ. При действието на правната норма на чл. 19, ал.1 от ЗСПЗЗ собствеността се придобивала от общината *ex lege*, без да е нужен нарочен акт и проведено административно производство.

От заключението на изготвената по делото експертиза се установи, че процесният имот попада в територия по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Този извод се подкрепя и от представените от ответника доказателства: заповед №309/20.07.2006 г. на областния управител на Област Габрово, обн. в бр. 63 на ДВ от 04.08.2006 г., с която е одобрен плана на новообразуваните имоти, предоставени за ползване на граждани въз основа на актовете, посочени в § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, за м. „Крушевски баир“, изработен по реда на § 4к от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл. 28б от ППЗСПЗЗ, и извадка от плана, касаеща процесния имот.

По делото не се представиха доказателства, че процесният имот е установен като земеделска земя по чл. 19 ал. 1 от ЗСПЗЗ след проведена процедура по чл. 45в от ППЗСПЗЗ. Съгласно тази разпоредба, назначена от директора на ОД „Земеделие“, в която участват представители на общинската служба по земеделие, на АГКК на общината, на държавните горски стопанства или държавните ловни стопанства,

определя с протоколно решение имотите по чл. 19, ал. 1 ЗСПЗЗ, съответно безвъзмездно предадените в собственост към общинския поземлен фонд по реда на чл. 19 ЗСПЗЗ земеделски земи и изпраща влязлото в сила протоколно решение на общинската служба по земеделие за служебно отразяване в регистрите към картата на възстановената собственост на имотите.

Ищцовата страна не представи доказателства и относно това кога е влязъл в сила плана за земеразделяне и одобрената карта на съществуващи и възстановими стари реални граници, за да се прецени дали е приложима разпоредбата на чл. 19 ал. 1 от ЗСПЗЗ в редакцията до 2007 г., съгласно която земите стават общинска собственост след изтичането на 10-годишен срок от влизането в сила или приложимата от посочената година по-нова редакция, съгласно която земите стават такава собственост непосредствено след влизането в сила на плана и одобрената карта. Това обстоятелство е от значение, тъй като към датата на издаване на заповедта от Областен управител Габрово за одобряване плана на новообразуваните имоти в сила е по-старата горесцитирана разпоредба на чл. 19 ал. 1 от ЗСПЗЗ.

По отношение на статута на процесния имот следва да се вземе предвид легалното определение за земеделска земя, съдържащо се в чл. 2 т. 1 от ЗСПЗЗ, съгласно който земеделски земи по смисъла на този закон са тези, които са предназначени за земеделско производство и не се намират в границите на урбанизираните територии (населени места и селищни образувания), определени с подробен устройствен план, или с околоръстен полигон. В разглеждания случай, от самия АЧОС №6875/07.09.2017 год. и решение №25/10.12.2003 г. на Общински съвет-гр.Севлиево безспорно се установява, че процесният имот попада в границите на селищно образование "Хоталич", следователно не може да бъде определен като земеделска земя по смисъла на ЗСПЗЗ и затова разпоредбите на чл. 19 и чл. 25 не са приложими по отношение на него.

По делото липсват данни процесният имот да е внасян в ТКЗС, ДЗС или сродна тях организация, т. е. да е бил коопериран в периода на кооперирането на земеделските имоти; да е предоставян за ползване; няма данни да е провеждана процедура по изкупуване от ползватели и да е издадена заповед по § 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

По тези съображения съдът приема, че в полза на Община Севлиево не е осъществен нито фактическият състав на чл. 19 от ЗСПЗЗ, нито този по чл. 25 ал. 1 ЗСПЗЗ. Ответникът не навежда твърдения и не представя доказателства относно наличието на други правни основания за пораждање правото му на собственост по смисъла на чл. 2 от ЗОБС, включително придобиването му по давност.

Доколкото Община Севлиево не е придобила имота на твърдяното от нея основание, то не е приложим и мораториумът по чл. 86 от ЗС за придобиване по давност имот - общинска собственост.

Съдът намира, че от показанията на разпитаните свидетели по безспорен начин се установи изложеното в исковата молба твърдение, че към момента на съставяне на акта за частна общинска собственост №6875/07.09.2017 год. родителите на ищцата са владели непрекъснато процесния имот много повече от 10 години, без владението им да бъде смущавано. Съдът кредитира свидетелските показания като достоверни, тъй като същите не си противоречат, допълват се взаимно и не се опровергават от други доказателства по делото. От ответната страна не се представиха доказателства относно това Община Севлиево някога да е владяла процесния имот, в т.ч. да се е възползвала от правото си да го иззме, на осн. § 4г от ПЗР на ЗСПЗЗ във вр. с чл. 34 от ЗСПЗЗ.

Затова настоящият съдебен състав приема, че е осъществен фактическият състав на чл. 79 ал. 1 от ЗС, въз основа на който от наследодателите на ищцата, респ. от самата нея е осъществявано необезпокоено повече от 10-години владение, явяващо се предпоставка за придобиване на имота по давност. Тъй като не е сезиран с положителен установителен иск за собственост, съдът не дължи изрично произнасяне по този въпрос, но направеният извод е от значение за изхода на делото, защото от една страна изключва възможността имотът да е придобит по силата на давностно владение от ответника. От друга страна, установеното наличието на валидно възникнало право на собственост по отношение на имота, с титуляр - ищцата, изключва претендираното от ответника такова право и води до извод за незаконосъобразно актуване на имота от Община Севлиево.

В съответствие с гореизложеното, съдът приема, че предявеният иск е основателен и доказан и следва да бъде уважен, като се признае за установено, че Община Севлиево не е собственик на процесния имот.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените разноски в производството по делото, както следва: внесена д.т. – 56 лв.; заплатено адвокатско възнаграждение – 600 лв. и такса за вписване на искова молба - 10.00 лв. или общо разноски в размер на 666,00 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Б. СТ. К., ЕГН:*****, с адрес ***, че ОБЩИНА СЕВЛИЕВО, със седалище и адрес на управление гр. Севлиево, пл. „Свобода“ №1, представлявана от кмета И.Т.И., **не е собственик** на следния недвижим имот: новообразуван имот № 563.459 по плана на новообразуваните имоти на селищно образование „Хоталич“, местност „Крушевски баир“, в землището на гр. Севлиево, с код по ЕКАТТЕ 6527, общ. Севлиево, одобрен със Заповед №

309/2006 г. на областен управител на Област Габрово, с площ от 342,6 кв.м., вид на територия: в строителни граници, определени с околоръстен полигон, при съседи на имота: Имот № 563.28 - Ниви - стопанисва Общината, Север и запад - полски път и Имот № 563.12 - С.Д.К., а съгласно акт за частна общинска собственост № 6875 от 07.09.2017 год. - поземлен имот с идентификатор 65927.563.459 по КК и КР, одобрени със заповед РД-18-77/16.07.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на ПИ гр. Севлиево, местност „Крушевски баир“, с площ 343 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: друг вид нива; стар идентификатор: няма; номер по предходен план: 7605, квартал: 0; съседи: имоти с идентификатори: 65927.563.28, 65927.563.419, 65927.563.12, **на осн. чл. 124 ал. 1 от ГПК.**

ОСЪЖДА ОБЩИНА СЕВЛИЕВО, със седалище и адрес на управление гр. Севлиево, пл. „Свобода“ №1, представлявана от кмета И.Т.И., **да заплати на Б. СТ. К.,** ЕГН:*****, с адрес ***, направените разноси по делото в размер на 666,00 лв. /шестстотин шестдесет и шест лева/, **на осн. чл. 78 ал. 1 от ГПК.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Габровски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____